

הפי-אנד לג'ימי היפה

לג'ימי היפה, הפך בארץ שמינר ג'ימי היפה הוא גם שם סרט-הטלוויזיה הר דוקומנטרי של הבמאי בועז דוידסון, שעקב במצלמתו משך תקופה ארוכה אחר חייו האבודים של הצעיר המכור-לסמים. "ג'ימי היפה" הוא כינויו של שמואל עדי, צעיר תל-אביבי שרק לפני כשנה עדיין נחשב כמת-חי, שהכל אמרו נואש לחייו ואיש לא האמין כי אי-פעם יצליח לעלות מתוך תהום המדמנה והייאוש שלתוכה נדרדר במשך שנים ארוכות.

כשצילם בועז דוידסון את סרטו, היה ברור לו כי הוא עושה סרט שיהיה מעין מצבה לאיש, שחייו נהרסו על-ידי הסמים אשר אכלו כל חלקה טובה בגופו. בועז דוידסון עשה סרט שאמור היה לשמש תמריץ-אזהרה לכל אלה המתפתים ואלה העלולים להתפתות להשתמש בסמים.

כאשר לא היה שקוע בתרדמת-סמים ממושכת, וכאשר לא התפתל בכאבים על-אנושיים, שיתף איתו ג'ימי היפה סעולה ובקול מתמשך. איטי ולא-ברור סיפר לבועז על סיבולו הרב כנרקומן, הזקוק לסמים כלאוויר לנשימה.

סרט-הטלוויזיה לא שודר. אחד מבני מישפחתו של עדי הצליח להוציא צור-על-נגאי נגד הקרנת הסרט. אך הוא גם לא נגזז. הסרט מוצג כיום לפני תלמידי תיכון ונוער עבריים, ומצליח לעזעזע אף את הקשר חים שבוערים.

בועז דוידסון וג'ימי לא העלו בדעתם אז, כשצולם הסרט, כי תסריטו עשוי אי-פעם להשתנות מן הקצה אל הקצה.

מתהום הייאוש -

בחזרה לחיים

השבוע, בטכס קצר ומרגש בבנין הרבנות הראשית בתל-אביב, נשא ג'ימי לאשה את מרגלית בן-דוד, צעירה ירושלמית שהכיר לפני מיספר חודשים, אשר נשבעה ללכת עימו באש ובמים, להר צילו ולהשכיח ממנו את עברו העגום והנואש. בטכס נכחו ידידיו של ג'ימי מקי-בוץ בית-יקמה, שבו התחנך כנער זבני ממשפחתו, אך גאה ומאושר מכולם היה הרופא ד"ר מיכאל רייטר, מנהל המרכז לשיקום נפגעי-הסמים, שטיפל בג'ימי במי-סירות אינ-גבול ושומר: "אני מקווה שזהו הפעם האחרונה שאני רואה את ג'ימי. הגענו לסוף הדרך. הצלחנו במקום שאף אחד לא חלם שנצליח, וכעת אני מקווה שהוא ידע לנוס היטב את ספינת חייו." היו שם גם הגברת עדה מכנס, יו"ר

האגודה אל-סם למלחמה בסמים וצבי גרוסמן, יו"ר האגודה לשיקום מישפטי, שעזרו לג'ימי לממש את חלמו ולשאת את מרגלית לאשה.

ג'ימי היפה היה, עד לפני זמן קצר, אחת הדמויות העגומות והמוכרות ביותר בקרב צרכני-הסמים בישראל. הוא גולד בשנת 1943 כאחד מבניו של מישפחה בת 12 נפשות. אביו, שהיה אלכוהוליסט, נפטר מסרטן. ג'ימי התחנך תקופה מסוימת בקי-בוץ בית-יקמה, ומאוחר יותר התגייס לצבא-הנים. כשהשתחרר, החלה עבורו פרשת הידרדרות עגומה, האופיינית כל-כך לצבא-כני-הסמים. פסיכולוגים ועובדים סוציאליים שטיפלו בו, סיפרו על צעיר שסבל מעזובה ומחזונה, וכתוצאה מכך פיתח אישיות בלתי-בשלה ותלותית עם נטייה לחרדות. דבר שגרם לו לפנות לסמים כאל מיקלט.

ג'ימי עבר במשך כל שנות היותו נרקור מן אי-ספור נסיונות-גמילה, במיסגרת בתי-חולים פסיכיאטריים. הנסיונות נכשלו. עם פתיחת המרכז לשיקום נפגעי-סמים באוקטובר 1975 נתקבל על-ידי הד"ר מיקי רייטר לתוכנית טיפול וגמילה. הנרקומן, שנחשב כמיקרה אבוד ומחוסל, הפתיע. השיפור שחל במצבו היה איטי, הדרגתי, אך יציב. בחודשים האחרונים החל עובד בקביעות במסגרייה ביפו, ומעבירו דיווח, כי הוא מגלה אחריות ויציבות.

הקשר בין ג'ימי היפה לבין מרכז-הסמים היה והיננו אינטנסיבי ויומ-יומי. לדיברי דוקטור רייטר הוא מקיים את כל תנאי התוכנית השיקומית-טיפולית, כפי שהות-ווחה על-ידי הצוות-המטפל של המכון. בתקופת היותו נרקומן הסתבך ג'ימי גם בפלילים. הוא ריצה עונש-מאסר ארוכים, ועדיין עמדו נגדו מיספר תיקים שנמסרו לטיפול בערכאות המישפטיים. כאן נכנס לתמונה עורך-הדין צבי גרוסמן, יושב ראש האגודה לשיקום מישפטי שהיא אגודה (המשך בעמוד 32)

מכור על האשה

במקום להיות מכור לסמים, כך מגדיר ג'ימי היפה את מצבו הנוכחי. ג'ימי התי-אהב במרגלית בן-דוד הירושלמית, סיפר לה על מצבו ולקח אותה לראות את הסרט שעשה עליו הבמאי בועז דוידסון. ומרגלית הבטיחה לו: "אני אשכיח ממך את העבר." השבוע נשא ג'ימי את מרגלית לאשה כשאת טכס הקידושין עורך הרב איסר פרנקל.

המציל ד"ר מיכאל רייטר, מנהל מרכז-השיקום לנפגעי-סמים, שטיפל בג'ימי באופן אינטנסיבי, חיה גיבור טכס-הנישואין. אמו, האלמנה של ג'ימי, פנינה עדי (באמצע), הודתה לו ללא-הרף. היא וד"ר רייטר, הצילו את חייו האבודים.

הקידושין שהתקיימו בבנין הרבנות בתל-אביב, בנוכחות ראש-העיר שלמה להט, היו טכס מרגש. ג'ימי, בבגדים חגיגיים, לחץ ידיים ואמר: "לא יכולתי לצפות לסוף יותר טוב מזה." ג'ימי המשושק עובד עתה במסגריה ביפו.